

enaiguatèjar v. intr. Peus
 mana aigua, dit esp. de les
 plantes

enàllage m. f. substitució d'una
 part del discurs per una altra,
 d'un gènere, nombre, cas, persona,
 temps, mode, d'un mot per un
 altre del mateix mot.

enaltidor -a adj. Que enalteix

enaltiment m. Acció ~~de~~
 d'enaltir; l'efecte.

enaltir v. tr. Posar alt (el
 mèrit d'algui o d'alguna cosa).

exaltar